

— Днесъ за жаба кекерица
кривльо Рачо ще се жени,
та съмъ каненъ да посвирия.
Хайде, мила, тръгвай съ мене!

Ще си хапнемъ гостби вкусни
и винцѣ ще пийнемъ руйно, —
после пъкъ хорце ще тропнемъ,
кръшно хорце, вито, буйно.

— Нѣмамъ време, шурчо мили,
за разходки и игри, —
въ трудъ живота ми протича,
въ трудъ безспиренъ отъ зори.

Бързамъ, работа ме чака
въ тоя топълъ слънчевъ день.
Яжте, пийте и играйте,
веселете се безъ менъ!

Георги Костакевъ

Когато работи Койчо — здравата работи. Ама когато го мързи — мързи го. Само едно му е лошото: рѣдко работи, а често го мързи. Така е по-лесно.

Рѣдко работи Койчо, защото постоянно работи Койчовица. По сжщата причина често го мързи:

Отъ всички годишни времена най-много зимата обича Койчо. Обича я по много причини. Първо — защото нѣма какво да се прави, второ — защото навѣнъ е много студено и нѣма защо да се ходи,

и трето — защото вжтре е много топло. Разбира се, никакъ не е топло на Койчовица, когато забръква навѣнъ ядене на прасето, но нали не бърка съ Койчовитѣ ржце — той не се оплаква. Никакъ не ѝ е топло сжщо, когато вади изподъ снѣга вършинитѣ, за да накладе огънь, та да бжде топло на Койча. Никакъ не ѝ е топло сжщо, когато рине на кравитѣ. Но и тамъ не лови съ Койчовитѣ ржце. А млѣкото отъ кравитѣ е много топло и много обича